

herom, og denne er da forpligtet til skriftlig, og i det seneste 4 Uger derefter, at opgive for Brugeren den Kjøbesum, og dennes Betalingsmaade, for hvilken han vil sælge Jordlobden. Vil Brugeren ikke give den forlangte Priis, har han inden andre 4 Uger beviislig at underrette Godseieren herom, samt gjøre ham sit Bud, og unblader han dette, ansees han at have indgaaet paa Godseierens Forlangende.

Forinden Brugeren paa fornævnte Maade henvender sig til Godseieren eller Godsbesidderen, skal han indbetale 2 Rd. for hver Td. Hartkorn hos vedkommende Sogneforstanderskabs Formand, hvis Tilstaaelse derfor skal meddeles Godseieren. Hvis Brugeren derefter kommer overeens med Eieren eller Besidderen om frivillig Afhændelse, eller han, efterat have forkastet Godseierens Tilbud, forlanger Afholdelsen af en Taxationsforretning inden 6 Uger derefter, erholder han det Indbetalte tilbage; i modsat Fald hjemfalder det til Sognets Fattigkasse.

Det er en Selvfølge, at saafremt Jordlobden tilhører et Fideicommis, kan Godsbesidderens udtrykkelige eller stiltiende Erklæring om Salgvillaarene ikkun gjælde under Forudsætning af, at derpaa erholdes fornøden højere Approbation, med mindre Salg paa saadanne Villkaar hjemles ved en ham forud meddeelt Bevilling til at afhænde.

§ 10.

Naar Ansættelsen af den aarlige Afgift og Kjøbesummen for Jordlobden er tilendebragt, skal Commissionen meddele enhver af Parterne skriftlig Beretning om Forretningens Udfald. Brugeren skal da senest inden 3 Maanedes Forløb fra Forretningens Afholdelse skriftlig meddele Commissionens Formand en Erklæring om, hvorvidt han gaaer ind paa de fastsatte Betingelser. Unblades dette, betragtes hans Tausheb lig en Erklæring om, at han ikke vil modtage Lobden paa disse Betingelser, og han har da derefter ingen videre Ret efter nærværende Lov.

§ 11.

Øer Brugeren efter at have begjært Taxation af Jordlobden (§ 9), men inden endelig

Taxation eller Overtaxation er fæet, da gaaer den samme Ret, som tilkom ham, over til hans Bo eller, hvis han var gift, til det fælles Bo. En saadan fremtidig Ret kan der raades over ved Testament, i Lighed med de om Selveieres Testationsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Er Brugeren bleven enig med Vedkommende ved frivillig Overenskomst, da fæer Udbetalinger, Obligations Udstedelse, Skjødets Udsædigelse, samt alt Øvrigt angaaende den lovlige Berigtigelse af Kjøbet, mellem Parterne selv, saaledes som de derom kunne forenes. Afgjøres Sagen endelig ved Taxationscommissionens eller Overtaxationscommissionens Kjendelse, da afgjøres alt Ovennævnte af Brugeren med Stedets Amtmand, naar ikke begge Parter ere enige om selv at ordne det Fornødne.

§ 12.

Alle Omkostninger ved den første Taxationsforretning, navnlig Rejseomkostninger og Diæter til Commissionens Medlemmer og de ved Indvarslingerne forbundne Omkostninger, foredeles i Reglen mellem begge Parter. Naar imidlertid den ene Part enten ikke har villet indlade sig i Forhandling om Tilvebringelsen af en frivillig Overenskomst, eller ved denne Forhandling har fordret saa Meget eller budet saa Lidet, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, skal det pålægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne. Udgifterne til Overtaxationen udredes af Parterne med det Beløb og i det Forhold, som bestemmes af Commissionen. Samtlige de i nærværende Paragraph omhandlede Omkostninger kunne, efter lovlig Omgang, inddrives hos Vedkommende ved Udpantning.

§ 13.

Trafalder Brugeren efter tilendebragt Taxations- eller Overtaxationsforretning eller under samme sin Begjæring om Jordlobdens Overdragelse til Arvesæfte, hvad enten dette fæer udtrykkelig eller derved, at han unblader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 10), skal han tilsvare saavel de Omkostninger ved Forretningen, som endnu skulle udredes,